

Gökkuşağı Denizati

Yavuz DEMİRKIRAN

Gökuşığı Denizati

Yavuz DEMİRKİRAN

Işıltılı denizin derinliklerinde, güneş ışınlarının mercanların üzerinde dans ettiği yerde, Percy adında küçük bir denizati yaşardı. Bir pastel boya kalemi boyunda, yumuşak turkuaz gövdeli ve mercan pembesi yüzgeçliydi. Kocaman, yuvarlak kehribar gözleri, sallanan deniz otlarının arasında yüzerken pırıl pırıl parlardı. Percy evini çok severdi ama bir sırrı vardı. Ne zaman yeni bir şey hissetse, gövdesinin rengi değişirdi!

Percy'nin en iyi arkadaşı Coral'dı. Coral, sıcak mercan turuncusu gövdesi ve krem rengi karnı olan neşeli bir denizatiydı. Örölmüş yosun ipine asılı minik bir deniz kabuğu kolye takardı. Coral sabırlı ve nazikti, her şeyi hemen fark ederdi. Bir sabah, Percy'nin turkuaz gövdesinin soluk maviye döndüğünü gördü. "Percy, rengin değışti," dedi yumuşak bir sesle. "Nasıl hissediyorsun?" Percy'nin minik burnu kıpırdadı. Ne söyleyeceğini bilemedi.

Percy utanmıřtı. Farklı olmak istemiyordu. Keřke renkleri hep aynı kalsa diye dűřündű. Tam o sırada Finn yűzerek yanlarına geldi. Finn, yeřil benekli, gűneř sarısı bir denizatıydı ve yűzűnde kocaman, dostça bir gűlűmseme vardı. Yűzgeçlerinin arasında őrűlműř bir yosun řapka tařırdı. "Yosun ormanına kadar yarıřalım!" diye sevinçle baėırdı Finn. Percy yarıřmaya çalıřtı ama heyecandan gűvdesi parlak pembeye dűndű. Finn gűldű. "Renklerin gűkkuřaėı gibi!"

Percy'nin renkleri gün boyu deęiřip durdu. Yeni bir balıkla tanışınca utangaç mora döndü. Deniz otu atıřtırmalıęını düşürünce üzgün griye döndü. Her seferinde daha da çok utanıyordu. "Neden herkes gibi olamıyorum?" diye iç çekti. Coral yaklařıp, "Renklerin senin bir parçan. Belki bize bir řey anlatmaya çalışıyorlardır," dedi. Percy emin deęildi. Sadece saklanmak istiyordu.

O öğleden sonra üç arkadaş, resifin en bilge denizatı olan Büyükbaba Ollie'yi ziyaret etti. Büyükbaba Ollie uzun boylu ve sakın, gümüş çizgilerle bezeli koyu çivit mavisi bir gövdeye sahipti. Cilalı bir dal parçasından yapılmış baston taşırdı. Percy'nin sıkıntılı yüzünü görünce koyu mavi gözleri parladı. "Küçüğüm," dedi yumuşak bir sesle, "renklerin bir sorun değil. Onlar duyguların, dışarıdan görünüyorlar. Onları yüksek sesle adlandırmak cesarettir."

Percy kocaman kehribar gözlerini kırıştırdı. "Cesaret mi?" diye fısıldadı. Büyükbaba Ollie başını salladı. "'Heyecanlıyım' ya da 'utangacım' dediğinde arkadaşların seni daha iyi anlar. Sen de kendini anlarsın." Coral gülümsedi ve "Seni anlamak istiyoruz, Percy. Biz senin arkadaşınız," dedi. Finn başını salladı. "Evet! Yargılamadan dinleriz." Percy'nin göğsünde küçük bir umut kıpırtısı hissetti.

Ertesi gün Percy duygularını fark etmeye çalıştı. Finn onu saklambaç oyunuyla şaşırtınca Percy'nin gövdesi şaşkınlıktan parlak turuncuya döndü. Saklanmak yerine derin bir nefes aldı. "Şaşırdım!" dedi yüksek sesle. Sesi kısıktı ama netti. Finn sırıttı. "Sorun değil! Seni şaşırttım!" Percy gurur duydu. Bir duyguyu adlandırmıştı!

Sonra Percy yeni denizati arkadaşlarıyla oynuyordu. İçlerinden biri fazla yaklaştı ve Percy'nin gövdesi utançtan koyu mora döndü. Yüzüp kaçmak istedi ama Büyükbaba Ollie'nin sözlerini hatırladı. "Utangacım," dedi Coral'a. Coral gülümsedi ve "Sorun değil. Ben seninle kalırım," dedi. Coral yanında olunca Percy kendini daha cesur hissetti. Mor rengi yumuşak bir maviye döndü.

Öğle yemeğinde Percy'nin deniz otu atıştırmağı sürüklenip gitti ve gövdesi üzüntüden griye döndü. Finn onu görüp yanına yüzdü. "Ne oldu, Percy?" diye sordu. "Üzgünüm," dedi Percy. "Atıştırmağım gitti." Finn kendi deniz otunu paylaştı ve Percy'nin grisi sıcak bir sarıya döndü. "Teşekkürler, Finn," dedi Percy. "Rica ederim!" diye sevinçle bağırdı Finn. "Arkadaşlar paylaşır."

Percy renklerinin günde birçok kez deđiřtiđini fark etmeye bařladı. Gzel bir deniz kabuđu grnce sevinten pembeye dnd. Coral'ı bulamayınca endiředen maviye dnd. Her seferinde duyguyu adlandırmaya alıřtı. Bazen zordu ama arkadaşları hep dinliyordu. Coral, "Renklerin bize nasıl iyi arkadaş olacađımızı gsteriyor," dedi. Percy artık daha az utanıyor, duygularını daha ok merak ediyordu.

Bir gün Percy'nin renkleri her zamankinden daha hızlı deęiřti. Büyükbaba Ollie'ye yeni bir oyun göstermek için heyecanlıydı ama büyük bir resif partisi için de gergindi. Gövdesi turuncu, mor ve yeřil renklerde parladı. İçi karmařık hissetti. "Ne hissettięimi bilmiyorum!" diye aęladı. Büyükbaba Ollie yaklařıp, "Derin bir nefes al. Duygular birbirine karıřabilir. Hadi tek tek adlandıralım," dedi.

Percy, Büyükbaba Ollie'nin gösterdiği gibi yavaşça nefes aldı. "Parti için heyecanlıyım," dedi. "Yeni arkadaşlarla tanışmak için de gerginim." Renkleri turuncu ve mavinin yumuşak bir karışımına döndü. "İşte bu," dedi Büyükbaba Ollie. "Duyguları adlandırmak cesur ve özgüvenli bir şeydir. Başardın." Coral ve Finn sevinçle bağırdı. Percy gülümsedi. Sözcüklerini bulmuştu ve renkleri artık bir sorun değil, bir gökkuşağı gibiydi.

O günden sonra Percy duygularını arkadaşlarıyla paylaştı. Mutlu olduğunda gövdesi güneş sarısı parlıyordu. Endişelendiğinde "Endişeliyim," diyordu ve arkadaşları ona yardım ediyordu. Coral, "Sen iyi bir arkadaşsın, Percy," dedi. Finn ekledi: "Ve renklerin harika!" Percy gurur duydu. Duyguları paylaşmanın cesur ve özgüvenli bir davranış olduğunu öğrenmişti.

Resif partisi geldi ve Percy ıslıtlı turkuaz gövdesiyle içeri yüzdü. Yeni denizatlarıyla tanıştı ve biraz utandı. "Utangacım," dedi onlara ve onlar da nazıkçe gülümsedi. Kısa süre sonra oynuyor ve gülüyordu. Renkleri gökkuşağı gibi dans ediyordu ve arkadaşları onu daha iyi anlıyordu. Percy, duyguları adlandırmanın herkesin birbirine empati ve dostlukla özen göstermesine yardımcı olduğunu fark etti.

Gün batımında Percy, Coral ve Finn ile yumuşak bir süngerin üzerinde oturdu. "Eskiden renklerimin utanç verici olduğunu düşünürdüm," dedi Percy. "Şimdi biliyorum ki onlar benim duygularım ve onları paylaşmak beni cesur yapıyor." Coral başını salladı. "Seni olduğun gibi seviyoruz." Finn sırttı. "Gökkuşağı denizati!" Percy'nin gövdesi mutlu bir pembeye döndü. İçi, mercanların üzerindeki güneş ışınları gibi sıcacık hissetti.

Büyükbaba Ollie yüzerek yanlarına geldi ve dal bastonuna yaslandı. "Büyük bir ders öğrendin, Percy," dedi. "Duyguları anlamak, birbirimize özen göstermemize yardımcı olur." Percy arkadaşlarına baktı ve gülümsedi. "Dinlediğiniz için teşekkürler," dedi. "Paylaştığın için teşekkürler," diye yanıtladılar. Ve Percy, arkadaşları yanında olduğunda her duygunun bir armağan, her rengin de harika benliğinin bir parçası olduğunu biliyordu.